741/06

Den 13. februar 2006 blev i sag nr. 66.476:

xx xxxxxxxx
xxxxxxxx x
xxxx xxxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde erstatning i forbindelse med et færdselsuheld, hvor han blev alvorligt kvæstet.

Selskabet har afvist at dække skaden med henvisning til grov uagtsomhed og selvforskyldt beruselse.

Det fremgår af sagen, at klageren den 1/12 2003 anmeldte, at han den 14/4 2003 var kommet til skade ved et trafikuheld. Klageren har i anmeldelsen bl.a. oplyst:

"**1.** Hvad skete umiddelbart før ulykkestilfældet?

Kan ikke huske.

2. Hvordan sket ulykkestilfældet?

Mistede herredømmet over bilen og kørte ind i et træ.

...

4. Var De alkoholpåvirket på skadetidspunktet? Hvis ja, hvor mange genstande havde De indtaget?

☒ Ja ☐ Nej Vides ikke.

...

Var De fører eller passager i en bil?

☐ fører ☐ passager Vides ikke."

Af politirapport dateret 14/4 2003 fremgår, at politiet modtog anmeldelse om alvorligt færdselsuheld kl. 20.50.

Uheldet blev anmeldt af et vidne, B.P., som har oplyst, at han kom kørende på vejen, da han pludselig observerede en havareret bil. B.P. har oplyst, at en mand (klageren) lå foran bilen, og at en kvinde sad på bilens bagsæde og ømmede sig. Om omstændighederne ved uheldet er i politirapporten anført:

"**Uheldsstedet** er N. J.vej i Nr. R. kommune. Kørebanen er på uheldsstedet 5 meter bred og belagt med granit/asfalt. Vejen forløbet nordvest/sydøst. På uheldsstedet er vejen lige.

På begge sider af kørebanen er der en ca. 1 1/2 meter bred græsrabat, hvorefter der er plantet et levende tjørnehegn, der på uheldsstedet har stammer, der er ca. 20 cm i diameter.

Uheldsstedsundersøgelsen viste, at part 1, er kommet kørende ad N. J.vej i nordvestlig retning. 9 meter før uheldsstedet er part 1 kørt ind i rabatten på den sydlige side af N. J.vej med venstre hjulpar.

Herefter har part 1 påkørt en ca. 20 cm stor tjørnestamme. Bilen har ramt stammen med midten af fronten. Herved er bilen slynget rundt og har ramt hegnet 9 meter efter med højre bageste hjørne.

Bilen er derefter slynget ud på kørebanen igen og baglæns over i den modsatte side, hvor bilen er kuret 14 meter baglæns ind i hegnet på den nordlige side af vejen. Her er bilen standset med front mod sydøst som følge af uheldet.

Sideruden i højre fordør er knust og der er to stjerner i frontruden i højre halvdel af ruden. De øvrige ruder i bilen er intakte,

På kørebanen er der fundet et skrabemærke 1,30 meter ud fra den sydlige rabat, mærket er 70 cm langt og hidrører formentlig fra bilen venstre forhjulsophæng.

Bilinspektør, M.H., kom til uheldsstedet kl. 2210. Han vurderede ud fra skader og de faktiske forhold på stedet, at part 1 formentlig havde kørt med en hastighed på ca. 80 km/t i uheldsøjeblikket."

Af rapporten fremgår videre:

"Da der var tvivl om, hvem der havde været fører i uheldsøjeblikket, anmodede vi om, at der blev udtaget blodprøve af såvel part 1 [klageren], som den kvindelige passager."

Klageren har ved en gaskromatografisk alkoholprøve foretaget kl. 21.35 fået målt en mindsteværdi på 1,38 promille. Den kvindelige part i sagen, A.A.G., som er klagerens tidligere kæreste, fik ved en gaskromatografisk alkoholprøve foretaget kl. 22,05 målt en mindsteværdi på 1,19 promille.

A.A.G. har i henhold til politirapport dateret 15/5 2003 under en afhøring den 7/5 2003 oplyst:

"Hun forklarede, at hun intet kunne huske i forbindelse med færdselsuheldet. Det eneste hun med sikkerhed kunne huske, var, at hun og B. havde været på V. i O. J., hvor de havde spillet dart.

I den forbindelse fik de begge en del at drikke. Hvad der derefter er sket/foregået kunne hun intet huske omkring. Hun kunne ikke sige, hvilken vej de havde kørt, eller hvem der havde været fører af bilen i uheldøjeblikket."

Et vidne, K.N. har i en erklæring over for klagerens advokat oplyst, at A.A.G. førte bilen. Advokaten har endvidere fremlagt erklæringer fra andre vidner, som har set A.A.G. i besiddelse af bilnøglerne, og som uden at vide det med sikkerhed har givet udtryk for en formodning om, at A.A.G. førte bilen. Vidnerne har endvidere givet udtryk for, at klageren var ude af stand til at føre bilen på grund af spiritusindtagelse.

Politiet har ved skrivelse af 2/2 2004 meddelt klageren og A.A.G., at man har besluttet at indstille efterforskningen i sagen, idet efterforskningen ikke havde kunnet fastlægge, hvem der førte bilen på uheldstidspunktet.

Klageren har ved sin advokat over for nævnet gjort gældende, at selskabet skal anerkende ulykkestilfældet som dækningsberettigende. Advokaten har i skrivelse af 4/4 2005 til nævnet anført:

"Det er klagers opfattelse, at Alka skal betale erstatning,

- fordi A.A.G. var fører af bilen ifølge B.M.s udsagn,

- fordi der ikke er nogen vidneforklaringer eller andet, der dokumenterer, at føreren skulle have været B.M. og ikke A.A.G.,

- fordi vidneerklæringer tværtimod understøtter, at det var A.A.G., som var fører af bilen (dels havde A.A.G. bilnøgler, dels sagde hun, at nu ville hun køre, og endeligt fremgår det af erklæringen fra K.N., at han så hende være fører af bilen),

- fordi det fremgår af politirapporten, at hun intet kunne huske i forbindelse med færdselsuheldet. Det næste hun med sikkerhed kunne huske var, at hun og B.M. havde været på V. i O. J., hvor de havde spillet dart. I den forbindelse fik de begge en del at drikke. Hvad der derefter er sket/foregået, kunne hun intet huske omkring. Hun kunne ikke sige, hvilken vej de havde kørt, eller hvem der havde været fører af bilen i uheldsøjeblikket. Denne erklæring er imidlertid afgivet efter, at hun er blevet gjort bekendt med resultatet af blodprøven, som indeholdt spiritus og dermed om de straffe- og erstatningsretlige virkninger, dette ville have. Det må derfor antages, at erstatningsretlige virkninger, dette ville have. Det må derfor antages, at hendes udsagn er farvet heraf,

- fordi det fremgår af rapporten fra Statens Bilinspektion om den uheldsramte bil, at '*førersædet var kørt forholdsvis langt frem mod rattet*'. B.M. er en høj mandsperson, der ikke ville have haft behov for at skubbe sædet ind mod rattet. Dette understøtter således, at det var A.A.G., der er mindre end B.M., der var føreren,

- fordi B.M. blev slynget ud af bilen, hvilket typisk sker for passagerer, og

- fordi intet i politirapporten understøtter, at B.M. skulle have været fører,

- fordi B.M. var så beruset, at han ikke vidste, hvad han gjorde, da han kørte med A.A.G.. Han var således ikke i stand til at registrere, at hun var beruset, hvorfor han ikke var bevidst om, at hun var beruset,

- fordi B.M. ikke har handlet groft uagtsomt,

- fordi det forsikringsretlige begreb grov uagtsomhed kun omfatter den form for grov uagtsomhed, der kan anses som bevidst grov uagtsomhed."

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 27/5 2005 til nævnet anført:

"Lægges det som oplyst af klager samt A.A.G. til grund, at ulykken skete på vejen hjem fra V., da er ulykken sket i tidsrummet kl. 15:00 - 16:00, hvorefter det kan konstateres, at der fra ulykkestidspunktet til udtagelsen af blodprøven for A.A.G. er gået cirka 6 timer.

Således kan det ved et forsigtigt skøn konkluderes, at A.A.G. på det tidspunkt, hvor hun og klager i bil forlod V. havde en promille på cirka 2,00 eller derover.

På baggrund af A.A.G.s alkoholpromille da de forlod V., kan klager således ikke have været i tvivl om, at A.A.G. var særdeles beruset og derved havde indtaget alkohol i et omfang, der klart oversteg den grænse, hvor man lovligt kan føre bil, og klager må derved have været klar over, at der forelå spirituskørsel fra A.A.G.s side.

Således fremgår det af Ankenævnets praksis, at klagers kendskab til førerens spirituspåvirkethed i tilfælde, hvor der efterfølgende måles en alkoholkoncentration i førerens blod i et niveau, der endda var væsentligt lavere end det, som er målt i nærværende sag, medfører, at passageren anses for at have handlet groft uagtsomt ved at indlade sig på kørsel med føreren.

...

Det forhold, at klager selv var påvirket af alkohol i betydeligt omfang og derved ikke kunne bedømme omfanget af A.A.G.'s beruselse kan ikke anses som disculperende som ellers gjort gældende af klagers advokat.

Vi henviser i denne sammenhæng til Ankenævnets praksis, som gengivet i blandt andet AK 38.640.

Derudover må det på baggrund af sagens oplysninger formodes, at de forulykkede i løbet af deres timelange ophold på V. i et vist omfang har indtaget alkohol sammen, hvorefter klager i yderligere grad burde have været bekendt med, at A.A.G. var så beruset, at hun ikke kunne køre bil.

Endvidere må det lægges til grund, at der er årsagsforbindelse mellem A.A.G.s spiritusindtagelse og ulykkens indtræden, og A.A.G.s alkoholindtagelse må således anses som hovedårsag til uheldets indtræden, da der ikke er godtgjort nogle ydre omstændigheder, der kan have indflydelse på uheldets indtræden.

Ovenstående er ligeledes i overensstemmelse med Ankenævnets praksis, idet vi i denne sammenhæng henviser til AK 52.628 samt AK 60.475.

Det skal i denne sammenhæng bemærkes, at det fremgår af sagens oplysninger, at bilens hastighed ved uheldets indtræden var særdeles høj, samt overskred uheldsstedets hastighedsbegrænsning på 80 km/t. Endvidere er det i politirapporten anført, at der var sigtbart samt tørt føre.

På baggrund heraf må vi fastholde, at klager ikke er berettiget til erstatning, da sikrede i forbindelse med skadens indtræden har udvist grov uagtsomhed, jf. betingelsernes pkt. 2.8.1, litra a, samt forsikringsaftalelovens § 18.

Skulle nævnet på baggrund af sagens oplysninger vælge at lægge til grund, at klager var den faktiske fører af bilen, da skal vi ligeledes afvise skaden som dæknings-

berettiget, idet vi henviser til betingelsernes pkt. 2.8.1, litra c., hvoraf det fremgår, at forsikringen ikke dækker ulykkestilfælde, der fremkaldt af forsikrede ved selvforskyldt beruselse.

Det skal i denne sammenhæng bemærkes, at klagers alkoholpromille ved ulykkens indtræden ligeledes må vurderes at have været over 2,00 ‰, idet vi henviser til ovenstående argumentation vedrørende A.A.G.s promille."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**2. HVAD DÆKKER FORSIKRINGEN IKKE:**

...

2.8.1. Forsikringen dækker ikke ulykkestilfælde, der er fremkaldt af forsikrede:

a. Ved grov uagtsomhed.

...

c. Under påvirkning af alkohol, narkotika eller andre giftstoffer."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet det ubetænkeligt at lægge til grund, at den forulykkede bil blev ført af enten klageren eller af A.A.G., som begge fik konstateret betydelige alkoholpromiller efter uheldet. Nævnet finder det herefter godtgjort, at bilen blev ført af en spirituspåvirket fører, ligesom nævnet finder, at hovedårsagen til færdselsuheldet var, at føreren var spirituspåvirket.

Under disse omstændigheder finder nævnet, at klageren har udvist grov uagtsomhed, enten ved selv at føre bilen i spirituspåvirket tilstand eller ved at være passager med en fører, som han forinden kørslen havde været på kro sammen med, og som han derfor indså, eller - henset til alkoholpromillens størrelse på tidspunktet for kørslen - burde have indset, var for påvirket til at føre køretøjet på betryggende måde.

Nævnet finder herefter, at selskabets afgørelse ikke kan kritiseres, hvorfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen